

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 73 0 Rs 029883 19 Rev
Banjaluka, 12.11.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Senada Tice, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice A.Đ. iz K.V., koju zastupaju punomoćnici Z.B. i B.D.B., advokati iz B., protiv tuženog JU Dječiji vrtić „L.Š.“, K.V., koga zastupa punomoćnik T.T., advokat iz K.V., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 73 0 Rs 029883 18 Rsž od 29.7.2019. godine, na sjednici održanoj 12.11.2019. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Kotor Varoši broj: 73 0 Rs 029883 18 Rs od 17.9.2018. godine, utvrđeno je da je tuženi nezakonito otkazao ugovor o radu tužiteljici sa 30.9.2017. godine, pa je poništeno rešenje direktora o prestanku radnog odnosa broj: 195/17 od 02.10.2017. godine i odluka Upravnog odbora o odbijanju žalbe broj: 218/17 od 19.10.2017. godine.

Nalaženo je tuženom da tužiteljicu vrati na rad i rasporedi je na poslove koje je obavljala prije otkaza ugovora o radu ili na druge poslove koji odgovaraju njenim stručnim i radnim sposobnostima.

Utvrđeno je da je radni odnos na određeno vrijeme prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme, a tuženi je obavezan da zaključi sa tužiteljicom ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Obavezan je tuženi da tužiteljici isplati naknadu izgubljenih plata, od oktobra 2017. do aprila 2018. godine, u mjesečnim iznosima bliže navedenim u izreci prvostepene presude i uplati nadležnim fondovima doprinose za zdravstveno i penzijsko-invalidsko osiguranje, za isti period te joj na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 1.288,10 KM.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 73 0 Rs 029883 18 Rsž od 29.7.2019. godine, žalba tuženog je usvojena i prvostepena presuda preinačena tako što je odbijen tužbeni zahtjev u cjelini, kao neosnovan, te je obavezana tužiteljica da tuženom nadoknadi parnične troškove u iznosu od 1.305,00 KM.

Protiv drugostepene odluke tužiteljica je izjavila reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji i ukine pobijana presuda, te predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženi nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije dozvoljena.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - dalje: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM.

Mjerodavna vrijednost predmeta spora, za ocjenu prava na reviziju, kada se tužbeni zahtjev, ne odnosi na novčani iznos, jeste ona koju je tužitelj označio u tužbi (član 321. stav 2. ZPP), odnosno ona koju je sud brzo i na pogodan način utvrdio najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano onda na glavnoj raspravi, prije početka raspravljanja o glavnoj stvari (član 321. stav 3. ZPP).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude, uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP). Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3. iste zakonske odredbe).

U predmetnoj parnici je suđeno o nenovčanom zahtjevu tužiteljice – da se utvrdi da joj je nezakonito prestao radni odnos kod tuženog, odnosno da je radni odnos, zasnovan na određeno vrijeme, prerastao u radni odnos na neodređeno vrijeme i da se obaveže tuženi da je vrati na rad i rasporedi na odgovarajuće radno mjesto, i o zahtjevu izraženom u novcu – da se obaveže tuženi da joj isplati odgovarajuće naknade plate (bliže navedene u izreci prvostepene presude) u ukupnom iznosu od 5.680,00 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom, čija vrijednost nije relevantna za određivanje vrijednosti predmeta spora, pa tako ni za određivanje vrijednosti pobijane presude.

U tužbi je tužiteljica vrijednost predmeta spora označila iznosom od 5.000,00 KM, pa kako ni traženi novčani iznos ne prelazi vrijednost od 30.000,00 KM, proizlazi da nije ispunjen uslov dopuštenosti revizije iz člana 237. stav 2. ZPP.

Znajući to, revidentica je, pozivom na odredbu člana 237. stav 3. tačka 2. ZPP, zatražila da se o reviziji ipak odluči. Takav zahtjev temelji na pitanjima koja možda jesu važna za rješavanje konkretne pravne stvari, ali se ne objašnjava zašto bi to bilo važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, niti je bilo čime ukazano da nižestepeni sudovi različito sude u sličnoj situaciji ili da ovakvih i sličnih predmeta ima u broju koji bi opravdao odlučivanje o nedozvoljenoj reviziji, ili da je u konkretnom slučaju suđeno suprotno stavu već zauzetom kod ovog suda.

Osim toga, o pitanju primjene Zakona o radu i drugih zakona koji kao *lex specialis* regulišu radnopravni status radnika u određenim oblastima, već se izjasnio ovaj sud u brojnim ranijim odlukama.

Slijedom izloženog riješeno je kao u izreci, na osnovu odredbe člana 247. stav 1, 5. i 6. u vezi sa članom 237. stav 2. ZPP.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić

